

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **P. Č.**, o podání doručeném Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 18. 10. 2013 a vedeném u tohoto soudu pod sp. zn. 10 Na 103/2013, o námitce podjatosti vznesené žalobcem,

t a k t o :

Soudkyně správního senátu Krajského soudu v Českých Budějovicích JUDr. Marie Krybusová, JUDr. Věra Balejová a Mgr. Helena Nutilová, **n e j s o u v y l o u č e n y** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 103/2013.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajskému soudu v Českých Budějovicích bylo dne 18. 10. 2013 doručeno podání žalobce, v němž se domáhal, aby „*bylo určeno, že doručování písemností na neudanou doručovací adresu, stejně jako posílání sociálních dávek na takovou adresu, bylo a je svévolným aktem, tedy zásahem do práva na racionální styk se správním orgánem i do práva na obdržení peněžité pomoci ve lhůtě zákonem dané*“. Žalobce se dále domáhal toho, aby soud zakázal Úřadu práce, aby „*pokračoval v porušování žalobcova práva na racionální styk se správním orgánem i ČR – nedoručoval mu písemnosti i neposílal mu přiznanou peněžitou pomoc na jinou než doručovací adresu*“. Toto podání je u krajského soudu vedeno pod sp. zn. 10 Na 103/2013. V rámci tohoto podání vznesl žalobce námitku „*strannosti*“ všech soudců Krajského soudu v Českých Budějovicích a domáhal se přikázání věci jinému krajskému soudu.

[2] Námitku podjatosti soudců zdůvodnil žalobce tím, že u Krajského soudu v Českých Budějovicích po léta dochází k machinacím s nápadem – všechny žaloby jsou předávány „asistentu soudce“ a zapisovány do rejstříku Na, včetně těch, které Nejvyšší správní soud vyhodnotí jako projednatelné (např. 10 Na 5/13). Nejedná se o rozhodovací činnost soudu, nýbrž o odnímání soudce, a to ať už přímo Mgr. Pošvářovou (JUDr. Ing. Strnadem) či nepřímo jinou osobou onoho krajského soudu. Dále uvedl, že 98 % žalob je posléze odmítáno asistentem soudce, nejde-li o ty, k nimž soud není místně příslušný. Podle návrhovatele jde o svévolnou manipulaci u krajského soudu, „*není uvěřitelné, aby návrhovatel byl takový pabl, že by nebyl způsobilý či schopný podat návrh na zahájení řízení se všemi náležitostmi*“. O tom, že jde o machinaci, svědčí i to, že žádný jiný krajský soud si nedovolí zapsat všechny žaloby do rejstříku k tomu neurčenému, ba 40 % či 98 % návrhů odmítat pro údajné vady. Žalobce dále uvedl, že krajský soud v Českých Budějovicích

zachází ještě dál – nejenže „hází žaloby do koše“, ale navrhovateli svévolně od července roku 2013 odmítá stvrdit přijetí podání v elektronické podobě razítkem na předloženém podání v listinné podobě (viz Spr 959/13). Žalobce uzavřel, že předešlá žaloba (10 Na 87/13) byla samozřejmě odmítnuta.

[3] K námitce podjatosti se vyjádřily soudkyně správního senátu Krajského soudu v Českých Budějovicích JUDr. Marie Krybusová, JUDr. Věra Balejová a Mgr. Helena Nutilová. Shodně uvedly, že se necítí podjaté, neboť nemají žádný osobní vztah k podavateli ani k věci, která je předmětem jeho podání.

[4] Krajský soud věc následně předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 8 odst. 5 s. ř. s., případně k rozhodnutí ohledně delegace vhodné.

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Ačkoliv žalobce vznesl námitku „strannosti“ vůči všem soudcům Krajského soudu v Českých Budějovicích, Nejvyšší správní soud se zaměřil na její hodnocení pouze ve vztahu k soudcům správního úseku, kteří mají ve věci vedené pod sp. zn. 10 Na 103/2013 rozhodovat. Nemá totiž význam se zabývat námitkou podjatosti směřující proti soudcům, kteří se nemají účastnit rozhodování ve věci (k tomu např. usnesení zdejšího soudu ze dne 14. 6. 2012, čj. Nao 44/2012 - 19). Námitka podjatosti tak byla hodnocena pouze ve vztahu k soudkyním JUDr. Marii Krybusové, JUDr. Věře Balejové a Mgr. Heleně Nutilové.

[7] Rozhodování o věci nestranným a nezávislým soudcem je jedním z pilířů práva na spravedlivý proces. Kategorie nestrannosti soudce má subjektivní a objektivní rovinu. Nestrannost je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezájatosti soudce v konkrétním případě. K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat.

[8] Všechny jmenované soudkyně výslovně odmítly, že by měly k navrhovateli jakýkoli subjektivní vztah. To ostatně netvrdil ani samotný navrhovatel. Nejvyšší správní

soud proto neshledal, že by zde byl dán shora vymezený subjektivní důvod pro vyloučení dotčených soudkyň.

[9] Navrhovatel odůvodnil námitku podjatosti pouze výhradami k procesnímu postupu soudu. Jak již ale bylo uvedeno, s ohledem na § 8 odst. 1 s. ř. s., věta třetí, důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Pro závěr o podjatosti soudců není dostačující obecné a subjektivní přesvědčení navrhovatele. Na základě obsahu vznesené námitky nelze mít za to, že by vůči žalobci byly uplatňovány jakékoli nestandardní postupy, případně že by docházelo k machinacím s nápadem krajského soudu, které by nasvědčovalo porušení povinnosti nestranného a nezájatého soudního řízení. Soudci jsou na základě čl. 82 odst. 1 Ústavy České republiky při výkonu své funkce nezávislí. Jejich nestrannost nesmí nikdo ohrožovat. Zpochybňovat správnost rozhodnutí soudu lze prostřednictvím opravných prostředků (jsou-li přípustné), event. ústavní stížností, nikoli však námitkou podjatosti.

[10] Výhradou ohledně procesního postupu soudu jsou také žalobcovy výtky, že některé procesní úkony provádějí asistenti soudců. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že postavení asistentů soudců krajského soudu je upraveno v § 36a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). Ustanovení § 4 a § 5 uvedeného zákona stanoví, že asistent soudce vykonává jednotlivé úkony soudního řízení z pověření soudce, pokud tak stanoví zvláštní zákon nebo rozvrh práce. Asistent soudce je oprávněn podílet se na rozhodovací činnosti soudu v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem pro vyšší soudní úředníky; na jeho postavení se přiměřeně použijí ustanovení upravující postavení vyšších soudních úředníků. Na základě toho zdejší soud konstatuje, že je zcela v souladu se zákonem, pokud asistent soudce krajského soudu vykonává některé procesní úkony, kterými ho příslušný soudce pověří.

[11] Vzhledem k tomu, že uvedené skutečnosti nemohou být ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení jmenovaných soudkyň z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 103/2013, Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 11. listopadu 2013

JUDr. Jan Passer
předseda senátu

